

Spis treści

Wstęp	11
1. Cele i struktura pracy	11
2. Materiał badawczy	14
3. MER oraz inne telewizyjne programy interwencyjne	15
4. Interwencyjność	19
 Rozdział 1. Reportaż – charakterystyka gatunku	23
1.1. Geneza i rozwój reportażu. Zarys historyczny	23
1.2. Reportaż a literatura	25
1.2.1. Reportaż a literatura faktu	29
1.2.2. Reportaż a literatura – podsumowanie	32
1.3. Reporter – dawniej i dziś	32
1.4. Definicje reportażu	34
1.4.1. Literackość a dokumentaryzm	35
1.4.2. Informacyjność, literackość, publicystyczność – cechy definicyjne	36
1.4.3. Intencjonalność reportażu w definicjach	37
1.5. Reportaż w typologii gatunków dziennikarskich	38
1.6. Między informacją a publicystyką	42
1.7. Cele i funkcje reportażu	44
1.8. Reportaż w genologii lingwistycznej – ogólne ustalenia	46
1.8.1. Podstawy genologii lingwistycznej – ustalenia teoretyczne	46
<i>Stefanii Skwarczyńskiej koncepcja gatunków wypowiedzi</i>	48
<i>Teoria Stefanii Skwarczyńskiej i koncepcja Michaila Bachtina</i>	49
1.8.2. Wyznaczniki Bachtinowskiego <i>gatunku mowy</i>	52
1.8.3. Gatunek wypowiedzi w literaturze lingwistycznej	53
<i>Gatunek, gatunek wypowiedzi – ustalenia teoretyczne</i>	54
<i>Gatunek i dyskurs – ustalenia teoretyczne</i>	59
<i>Reportaż telewizyjny jako gatunek wypowiedzi – wstępne ustalenia</i>	61
1.9. Reportaż telewizyjny – uwagi wstępne	64
1.9.1. Geneza reportażu telewizyjnego	65
<i>Pojęcie dokumentaryzmu</i>	66
<i>Film dokumentalny</i>	68
1.9.2. Reportaż telewizyjny a film dokumentalny – ogólne konkluzje	73
 Rozdział 2. Monolog, rozmowa i inne formy dialogowane w reportażu telewizyjnym	78
2.1. Działalność językowa – wstępne uwagi	78
2.1.1. Monolog i dialog – ustalenia teoretyczne (cechy właściwe)	79

<i>Dialog jako zdolność do komunikacji językowej</i>	81
<i>Dialog i monolog jako formy podawcze</i>	81
<i>Dialog i monolog jako rodzaje komunikacji</i>	84
<i>Rozmowa jako słowna realizacja dialogu sensu stricto</i>	88
<i>Wywiad jako rozmowa kontrolowana</i>	92
2.1.2. Słów kilka o polilogu	94
2.2. Monolog – dialog – polilog w reportażu telewizyjnym	94
2.3. Podsumowanie	109

Rozdział 3. Aspekt pragmatyczny reportażu telewizyjnego – charakterystyka sytuacji komunikacyjnej i tematyki.	112
3.1. Komunikacja masowa jako rodzaj komunikacji	112
3.2. Sytuacja komunikacyjna	115
3.2.1. Cechy nadawcy i odbiorcy	116
3.2.2. Związek między nadawcą a odbiorcą	120
3.2.3. Okoliczności wypowiedzi: typ kontaktu (bezpośredni lub pośredni), miejsce, czas	127
<i>Typ kontaktu</i>	127
<i>Miejsce</i>	129
<i>Czas</i>	130
3.2.4. Temat wypowiedzi	132
<i>Temat a tytuł</i>	134
<i>Funkcje tytułu w reportażu telewizyjnym</i>	135
3.3. Podsumowanie	144

Rozdział 4. Kompozycyjne ujęcie tematu w reportażu	145
4.1. Rozmowa jako fundament w konstrukcji reportażu	145
4.2. Miejsce tematu wypowiedzi w strukturze dzieła	147
4.3. Komentarz spoza kadru	149
4.4. Miejsce komentatora w strukturze	157
4.5. Podsumowanie	159

Rozdział 5. Językowo-stylistyczne ukształtowanie reportażu	161
5.1. Wewnętrzne podziały językowe – ustalenia teoretyczne	161
5.1.1. Styl	162
5.1.2. Odmiana	163
5.1.3. Styl a / i gatunek	164
5.2. Profesjoniści w reportażu	165
5.3. Słowo mówione w reportażu telewizyjnym	165
5.4. Dochodzenie prawdy a praktyka reporterska	166
5.5. Reportaż a języki zawodowe	167
5.5.1. Język prawników – odrębny system czy odmiana polszczyzny?	168
5.5.2. Leksyka a sytuacja komunikacyjna wypowiedzi	170
<i>Terminologia stricte prawnicza</i>	173
<i>Terminy w innych społecznościach zawodowych</i>	174
<i>Terminy a słownictwo neutralne – wieloznaczność</i>	177
<i>Wyrazy neutralne w wypowiedziach prawników</i>	180

<i>Kolokwializmy w języku zawodowym</i>	180
<i>Elementy stylu naukowego, urzędowego i książkowego w wypowiedziach prawników</i>	181
5.5.3. Warstwa składniowa.	183
5.5.4. Inne cechy mówionego języka prawników	192
5.6. Języki zawodowe – podsumowanie.	193
5.7. Dramaturgia reportażu telewizyjnego – oficjalność i nieoficjalność (potoczność)	195
5.7.1. Reportaż – świat emocji.	195
5.7.2. Potoczność a oficjalność w dramaturgii reportażu	197
<i>Nieoficjalność (potoczność) poza kadrem, oficjalność na ekranie</i>	198
<i>Ekspozycja – zawiązanie akcji</i>	199
<i>Od zawiązania akcji do punktu kulminacyjnego</i>	206
<i>Od punktu kulminacyjnego do rozwiązania akcji</i>	212
5.8. Oficjalność i potoczność a dramaturgia reportażu – podsumowanie	215
Rozdział 6. Intertekstualność w reportażu telewizyjnym.	217
6.1. Intertekstualność w kulturze	217
6.2. Intertekstualność w telewizji i reportażu	220
6.2.1. Intertekstualność ustna w produkcji	222
<i>Cytowanie wypowiedzi</i>	222
<i>Przytaczanie tekstów pisanych</i>	225
<i>Swobodne odniesienia</i>	228
6.2.2. Intertekstualność ustna w postprodukcji.	232
<i>Cytaty</i>	232
<i>Odniesienia do innych tekstów</i>	238
<i>Odwolania do innych gatunków</i>	239
6.2.3. Obraz a słowo	241
<i>Obraz ruchomy i statyczny</i>	242
<i>Tekst pisany w przekazie telewizyjnym</i>	243
6.2.4. Intertekstualność obrazowa w postprodukcji	243
<i>Tekst transcendentny</i>	243
<i>Tekst pisany współlistniejący z obrazem</i>	247
<i>Tekst pisany w materiałach archiwalnych</i>	249
6.2.5. Intertekstualność obrazowa w produkcji.	252
6.2.6. Intertekstualność w tytule	254
6.3. Podsumowanie	258
Zakończenie	260
Summary	264
Wywiad z redaktorem Wojciechem Barczakiem	266
Bibliografia	281